

Implementació d'un programa multidisciplinari de prevenció primària, secundària i terciària de Trastorn de Conducta Alimentària en pacients amb Diabetis Mellitus Tipus I en un hospital de tercer nivell

Mikel Etxandi¹; David Sanagustín¹; Maria Eulalia Loran¹; Berta Soldevila¹; Maria Teresa López¹; Joan de Pablo¹; Maria Iglesias¹

¹Hospital Universitari Germans Trias i Pujol

Paraules clau: Trastorn de la Conducta Alimentària, Diabetis Mellitus Tipus I, Programes de prevenció
Keywords: Eating Disorder, Diabetes Mellitus Type I, Prevention Programs

Introducció: Els pacients amb Diabetis Mellitus Tipus I (DMI) presenten taxes de Trastorn de la Conducta Alimentària (TCA) més elevades que la població general. Un estudi observacional transversal realitzat a l'Hospital Universitari Germans Trias i Pujol (HUGTiP) ha avaluat una mostra de 169 adults amb DMI utilitzant el qüestionari específic Diabetis Eating Problem Survey (DEPS-R), tot obtenint-se una prevalença d'alt risc de TCA del 17%.

Objectius: 1-Implementar un programa de prevenció primària de TCA en pacients amb DMI. 2-Establir un cribratge sistemàtic per a identificar pacients amb risc de desenvolupar un TCA i establir intervencions de prevenció secundària i terciària de forma dirigida.

Material i mètodes: 1-Realitzar sessions formatives bimensuals dirigides als professionals que atenen pacients amb DMI del servei d'Endocrinologia i Nutrició. 2-Realitzar un cribratge de TCA mitjançant el qüestionari DEPS-R als pacients ≥ 18 anys amb diagnòstic de DMI controlats a consultes externes d'endocrinologia de l'HUGTiP. Els pacients que presentin alt risc de desenvolupar TCA (>20) seran avaluats mitjançant l'Inventari de Trastorns de Conducta Alimentària (EDI-3) i, en cas de confirmar-se la sospita clínica, seran derivats a la Unitat de TCA del nostre centre. Aquells que no reuneixin criteris diagnòstics realitzaran grups terapèutics conduïts per psicologia consistents en quatre sessions de naturalesa psicoeducativa i d'orientació cognitiu-conductual.

Resultats: La implementació del programa s'optimitzarà tant la detecció precoç com la prevenció de TCA en DMI.

Conclusions: L'elevada incidència de TCA en DMI, així com les potencials greus conseqüències a nivell psicopatològic i metabòlic, justifiquen la introducció de programes específics i multidisciplinaris.

<https://doi.org/10.34810/PsicosomPsiquiatrnum230925>